

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

6903 *Ordre APA/579/2020, de 29 de juny, per la qual es modifica l'Ordre APA/514/2019, de 26 d'abril, per la qual es fixen normes per a l'aplicació de les exempcions a l'obligació de desembarcament i per a la millora en la selectivitat dels arts.*

El Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, sobre la política pesquera comuna, pel qual es modifiquen els reglaments (CE) núm. 1954/2003 i (CE) núm. 1224/2009 del Consell, i es deroguen els reglaments (CE) núm. 2371/2002 i (CE) núm. 639/2004 del Consell i la Decisió 2004/585/CE del Consell, té com a objectiu fonamental garantir que les activitats de la pesca i l'aqüicultura siguin sostenibles ambientalment a llarg termini i es gestionin de manera coherent amb els objectius de generar beneficis econòmics, socials i d'ocupació, i de contribuir a la disponibilitat de productes alimentaris. Per fer-ho, disposa d'instruments de gestió com la fixació de quotes assignades als estats membres, que han de garantir l'estabilitat relativa de cadascun d'aquests en relació amb cada població de peixos o pesquera.

La Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, estableix a l'article 5 les mesures de la política de pesca marítima en aigües exteriors, entre les quals hi ha la possibilitat de fixar mesures de conservació dels recursos pesquers, mitjançant la regulació d'arts i ormeigs. Així mateix, l'article 8 faculta el titular del Departament perquè adopti mesures de regulació de l'esforç pesquer, entre les quals hi ha la limitació de les xarxes, la dimensió dels arts, el nombre d'hams o qualsevol altra mesura en els arts utilitzats que pugui regular l'esforç pesquer dut a terme per cada vaixell.

L'article 15 del Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, estableix un calendari per aplicar l'obligació d'emmagatzemar, mantenir a bord, registrar, desembarcar i imputar a la quota corresponent totes les captures no desitjades d'espècies sotmeses a límits de captura en aigües atlàntiques, i al Mediterrani també les que estiguin subjectes a una talla mínima de conformitat amb el Reglament (UE) 2019/1241 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, sobre la conservació dels recursos pesquers i la protecció dels ecosistemes marins amb mesures tècniques, i pel qual es modifiquen els reglaments (CE) 1967/2006 i (CE) 1224/2009 del Consell i els reglaments (UE) 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 del Parlament Europeu i del Consell, i pel qual es deroguen els reglaments (CE) 894/97, (CE) 850/98, (CE) 2549/2000, (CE) 254/2002, (CE) 812/2004 i (CE) 2187/2005 del Consell. Així mateix, l'article esmentat inclou determinades exempcions a aquesta obligació: les espècies la pesca de les quals està prohibida, espècies amb taxes altes de supervivència, exempcions de *minimis* i peixos amb danys causats per depredadors.

Per a la seva aplicació correcta es va dictar l'Ordre APA/514/2019, de 26 d'abril, per la qual es fixen normes per a l'aplicació de les exempcions a l'obligació de desembarcament i per a la millora en la selectivitat dels arts.

L'Ordre esmentada té per objecte regular l'aplicació a Espanya de les disposicions aplicables del Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, pel que fa a l'obligació de desembarcament que preveu el seu article 15, mitjançant determinades exempcions a la seva aplicació i determinades mesures dirigides a millorar la selectivitat i reduir així la taxa de rebuigs, per donar compliment efectiu per a la pesca marítima en aigües exteriors espanyoles a les disposicions de la política pesquera comuna, l'entrada en vigor plena de la qual es va produir l'1 de gener de 2019 però la normativa comunitària aplicable de la qual es revisa i modifica anualment.

En primer lloc, convé aclarir l'àmbit d'aplicació de l'Ordre, tenint en compte l'aplicació directa de les disposicions comunitàries i la potestat dels estats membres per desenvolupar determinats mecanismes, sobre la base de l'article 19 del Reglament (UE) 1380/2013 del Parlament i del Consell, d'11 de desembre de 2013. En segon lloc, de conformitat amb l'experiència adquirida, és procedent adaptar les definicions, i deixar clara la seva vinculació amb la normativa comunitària vigent.

En tercer lloc, en el cas de les espècies subjectes a l'obligació de desembarcament, les captures d'espècies d'una talla inferior a la talla mínima de referència als efectes de conservació no es poden desembarcar mentre hi hagi quantitats disponibles sobre la base de l'exempció de *minimis* mentre que, una vegada esgotada aquesta quantitat, s'han de desembarcar i destinar a finalitats diferents del consum humà directe. Per aquest motiu s'inclouen els aspectes que aclareixen com s'han d'aplicar les diferents excepcions a la talla mínima de referència als efectes de conservació que fixa la normativa comunitària, per evitar dubtes a l'hora de computar les captures esmentades.

A causa de les condicions estructurals de determinades flotes d'encerclament, per a aquestes no és possible la separació a bord del peix per sota de la talla de les espècies per a les quals es permet desembarcar un 10% de peix amb una talla inferior a la de referència als efectes de conservació de la sardina, el sorell, el verat, l'anxova i l'arengada. En determinats vaixells d'aquestes flotes no és possible procedir a la separació, atès que la manipulació del peix provoca una pèrdua de qualitat que implica variacions en el preu de mercat, afavoreix la ruptura de la cadena de fred, o bé no hi ha suficient espai a bord per poder fer la classificació. Aquesta disposició està emparada per la lletra a) del punt 2 de l'article 49 *bis* del Reglament (UE) 812/2015 del Parlament i del Consell, que permetria no tenir estiba separada i per tant no classificar a bord en aquest cas, quan les captures continguin més d'un 80% d'una o diverses petites espècies pelàgiques o espècies d'ús industrial segons el que indica l'article 15, apartat 1, lletra a), del Reglament (UE) núm. 1380/2013 del Parlament i del Consell, d'11 de desembre de 2013.

En aquests casos, si està justificat l'ús de l'exempció de *minimis* per al rebuig de peix d'una talla inferior a la de referència als efectes de conservació, aquest rebuig no és obligatori, amb la possibilitat de desembarcar peix que excedeixi aquest 10% d'exemplars per sota de la talla, sempre que a port se separi aquest excedent per vendre'l separatament de la resta de peix de talla legal amb destinació a consum humà no directe. En cas que no es procedeixi a la separació esmentada, tota la partida s'ha de considerar d'una talla inferior a la de referència de conservació i la seva destinació ha de ser el consum humà no directe. Per tenir un coneixement precís dels casos en què es produeix aquest fet, les quantitats estimades mitjançant mostreig de peix d'una talla inferior a la permesa a bord s'han d'anotar per espècie, des del primer quilo.

En quart lloc, com a excepció a l'obligació d'imputar les captures a la quota corresponent, les captures d'espècies que estiguin subjectes a l'obligació de desembarcament i que excedeixin les quotes fixades per a les poblacions de què es tracti, o les captures d'espècies per a les quals el Regne d'Espanya no disposi d'una quota, es poden imputar a la quota de les espècies principals, sempre que no superin el 9% de la quota de les espècies principals. El Reglament preveu a l'article 15.8 aquest mecanisme interespecífic que s'ha d'aplicar únicament quan la població de les espècies alienes a l'objectiu quedi dins de límits biològics segurs. És necessari, doncs, establir la manera com s'han de comptabilitzar aquestes captures, i aquesta Ordre inclou mesures que s'ha considerat necessari establir en l'aplicació pràctica d'aquest mecanisme.

En cinquè lloc, l'obligació de desembarcar totes les captures té com a objectiu que les flotes busquin una millora permanent en la selectivitat, de manera que es deixin de capturar les espècies que, per la seva talla o pel mal estat biològic del recurs, s'han de protegir i la mortalitat de les quals s'ha de reduir amb la finalitat de millorar l'estat de les poblacions esmentades. En vista dels coneixements científics que s'han obtingut, tant dels instituts científics nacionals, com dels organismes internacionals, com del Consell Internacional per a l'Exploració del Mar (CIEM) i del Comitè Científic, Tècnic i Econòmic de Pesca (CCTEP), que revisen contínuament els estudis que es duen a terme en matèria de selectivitat, així

com els requeriments establerts en l'àmbit europeu en certes zones, es requereix una modificació de les disposicions aplicables a la mar Cèltica i, per tant, a la zona 7 on pesca la flota espanyola atès que determinades anàlisis efectuades pel CCTEP indiquen que el dispositiu inclòs inicialment en aquesta normativa és menys selectiu per a certes espècies com el bacallà i el merlà per a les quals s'ha demanat una reducció de les captures accidentals per millorar la situació de les seves poblacions. S'integren a més les mesures introduïdes per l'article 13 del Reglament (UE) 2020/123 del Consell, de 27 de gener de 2020, pel qual s'estableixen per a 2020 les possibilitats de pesca per a determinades poblacions i grups de poblacions de peixos, aplicables en aigües de la Unió i, en el cas dels vaixells pesquers de la Unió, en determinades aigües no pertanyents a la Unió.

Finalment, aquesta Ordre preveu aclarir el comportament de la regla de moviment que es va establir quan el vaixell detecta zones amb més concentració de les espècies limitants de les que estableix la normativa comunitària en funció de la malla utilitzada, de manera que pugui retenir totes les captures a bord en compliment de l'obligació de desembarcament, però amb l'obligació d'abandonar aquesta zona una vegada ha capturat per damunt de les regles de composició esmentades. Per a això s'obliga al fet que el desplaçament sigui almenys de tres milles des de qualsevol punt de la trajectòria de la calada o jornada últimes, desplaçament que s'ha d'aplicar cada vegada que això ocorre.

L'habilitació perquè el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació pugui establir mesures de limitació del volum de les captures, característiques tècniques i condicions d'utilització dels arts de pesca autoritzats per a les diferents modalitats de pesca, i les talles o els pesos mínims de determinades espècies, la recullen els articles 9, 10.2 i 11.1, respectivament, de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat.

El contingut d'aquesta Ordre s'ajusta als principis que preveu l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre. Així, aquesta norma és necessària per preveure els mecanismes que permetin aplicar les excepcions a l'obligació general de desembarcament establerta per la Unió Europea, la qual cosa ha de redundar en el benefici econòmic del sector afectat sense que això suposi un perjudici en l'estoc disponible. Els principis d'eficàcia i de proporcionalitat s'han observat atès que l'ordre és l'instrument més adequat per assegurar així els interessos del sector amb els mínims costos possibles inherents a la seva aplicació, i dona virtualitat pràctica a la normativa europea esmentada abans. Respecte al principi de seguretat jurídica, tal com s'ha exposat, la norma és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic nacional i de la Unió Europea i, a part d'això, la norma és coherent amb els principis d'eficiència, per tal com la norma assegura la màxima eficàcia dels seus postulats, i transparència, atès que s'ha garantit una àmplia participació en la seva elaboració mitjançant el tràmit d'informació pública.

L'elaboració d'aquesta Ordre s'ha sotmès a audiència i informació públiques de conformitat amb el que disposa l'article 26.6 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern. Així mateix, s'ha sotmès a consulta de les entitats representatives dels sectors afectats, i també de les comunitats autònomes, i a l'informe previ de l'Institut Espanyol d'Oceanografia.

Aquesta Ordre es dicta en virtut de l'article 149.1.19a de la Constitució espanyola, que estableix la competència exclusiva de l'Estat en la pesca marítima en aigües exteriors.

En virtut d'això, d'acord amb el Consell d'Estat, dispenso:

Article únic. Modificació de l'Ordre APA/514/2019, de 26 d'abril, per la qual es fixen normes per a l'aplicació de les exempcions a l'obligació de desembarcament i per a la millora en la selectivitat dels arts.

L'Ordre APA/514/2019, de 26 d'abril, per la qual es fixen normes per a l'aplicació de les exempcions a l'obligació de desembarcament i per a la millora en la selectivitat dels arts, es modifica de la manera següent:

U. Es modifica el segon paràgraf de l'article 1, que queda redactat de la manera següent:

«Les normes que conté aquesta Ordre són aplicables a tots els vaixells pesquers espanyols.»

Dos. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Definicions.*

A més de les definicions que conté el Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, als efectes d'aquesta Ordre s'estableixen les definicions següents:

a) Exempció de *minimis*: mecanisme que permet descartar un determinat percentatge de captures mitjançant actes delegats de la Unió Europea per a certes flotes i espècies o grups d'espècies sotmeses a l'obligació de desembarcament, que es calculen sobre el total anual de captures, per a la pesquera de què es tracti i sempre que no s'hagi adoptat en un pla plurianual ni en un pla de gestió de conformitat amb l'article 18 del Reglament (CE) núm. 1967/2006 del Consell, de 21 de desembre de 2006, relatiu a les mesures de gestió per a l'explotació sostenible dels recursos pesquers al mar Mediterrani i pel qual es modifica el Reglament (CEE) núm. 2847/93 i es deroga el Reglament (CE) núm. 1626/94.

En aplicació de la normativa europea vigent, aquesta excepció s'aplica a les captures no desitjades que no arriben a la talla mínima de referència per a la conservació o aquelles per a les quals la flota, el vaixell o el grup de vaixells ja hagin consumit les seves quotes assignades.

b) Exempció per supervivència alta: mecanisme que permet descartar les espècies per a les quals s'hagi determinat una supervivència alta sempre que s'hagi recollit en un pla plurianual, un pla de gestió, un pla específic de rebuigs o un acte delegat de la Unió Europea.

En aplicació de la normativa europea vigent, aquesta excepció s'aplica a les captures no desitjades que no arribin a la talla mínima de referència als efectes de conservació o a aquelles per a les quals la flota, el vaixell o el grup de vaixells bé ja hagin consumit les seves quotes, o bé per a les quals no es tingui una quota assignada; també es pot utilitzar per a l'alliberament de captures per a les quals es tingui una quota sempre que es compleixin les condicions d'alliberament establertes, de manera que es garanteixi la supervivència dels exemplars.

c) Captures no desitjades: captures accidentals d'organismes marins que, en virtut de l'article 15 del Reglament (UE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, s'han de desembarcar i deduir de les quotes, ja sigui perquè tenen una talla inferior a la talla mínima de referència als efectes de conservació, o bé perquè superen les quotes disponibles de les espècies esmentades.»

Tres. L'article 4.1 queda redactat de la manera següent:

«1. Mentre no s'hagin consumit les quantitats establertes sobre la base de l'exempció de *minimis* de l'article 15.4.c) del Reglament (UE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, i previstes a l'article 3 d'aquesta Ordre, no està permès portar a port, mantenir a bord en el moment del desembarcament o desembarcar exemplars la talla dels quals sigui inferior a la talla mínima de referència de conservació que estableixen els corresponents annexos relatius a cada regió del Reglament (UE) 2019/1241 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, sobre la conservació dels recursos pesquers i la protecció dels ecosistemes marins amb mesures tècniques, i pel qual es modifiquen els reglaments (CE) 2019/2006 i (CE) 1224/2009 del Consell i els reglaments (UE) 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 del Parlament Europeu i del Consell, i pel qual es deroguen els reglaments (CE) 894/97, (CE) 850/98, (CE) 2549/2000, (CE) 254/2002, (CE) 812/2004 i (CE) 2187/2005 del Consell.

Segons indiquen l'annex VI d'Aigües nord-occidentals i l'annex VII d'Aigües sud-occidentals del Reglament (UE) 2019/1241 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, les talles mínimes de referència als efectes de conservació per a la sardina, l'anxova, l'arengada, el sorell i el verat no s'han d'aplicar dins del límit del 10% del pes viu de les captures totals de cadascuna d'aquestes espècies conservades a bord calculat en els termes dels annexos esmentats.

En aquest cas, s'ha de tenir en compte el percentatge obtingut sobre la base d'una o més mostres representatives, i ha de constar a tots els documents relatius a la traçabilitat corresponents, com el diari de bord, la declaració de desembarcament, la nota de venda, la declaració de recollida, el document de transport, etc. No és possible superar el límit del 10% durant el transbord, el desembarcament, el transport, l'emmagatzematge, l'exposició o la venda i les fases posteriors de la cadena de comercialització.

No obstant això, en els casos en què per a una determinada flota no sigui viable la separació dels exemplars de peix inferiors a la talla reglamentària que superin aquest 10% a bord durant la marea, ja sigui per falta d'espai a bord, pel deteriorament ocasionat al peix associat a la seva manipulació o perquè impliqui la interrupció de la cadena de fred, es permet excepcionalment el desembarcament d'aquest peix inferior a la talla de referència de conservació. Una vegada a port, el patró té la possibilitat de separar el peix que excedeixi aquest 10%, sempre abans de la primera venda, i la partida per sota de la talla separada no es pot destinar a consum humà directe. En cas que no se separi l'excés esmentat, tota la partida es considera per sota de la talla mínima de referència als efectes de conservació i la seva destinació no pot ser el consum humà directe.

L'anotació en el diari de pesca s'ha de fer per les quantitats de peix de talla legal i de peix per sota de la talla estimades mitjançant mostreig a bord des del primer kg.»

Quatre. L'article 5.3 queda redactat de la manera següent:

«3. Els armadors de vaixells amb quotes repartides individualment als quals s'hagi esgotat la quota per a un dels estocs o les poblacions de peixos elegibles objecte de flexibilitat que reculli la resolució esmentada, o que no disposin d'una quota inicial d'aquestes espècies, poden computar les captures d'aquests estocs elegibles com a quota de l'espècie principal fins a un màxim del 9% calculat sobre el total de la quota adaptada de la qual es disposi, que ha d'incloure les transferències de possibilitats de pesca que s'hagin fet al llarg de l'any, de cada grup de vaixells, vaixell individual o flota en funció de com sigui la gestió referent a aquesta espècie principal.

La flexibilitat interespecíes s'ha d'aplicar com a últim recurs per cobrir les captures no intencionals o no desitjades que excedeixin les quotes fixades per a la població de què es tracti o per a les quals no es disposi d'una quota assignada. A aquests efectes, s'entén que una captura és no intencional o no desitjada quan el volum de captura de l'espècie esmentada, calculat sobre el total de les captures efectuades a la marea, en pes viu, entri dins dels paràmetres que estableixi la resolució anual de la Secretaria General de Pesca. Aquests paràmetres es poden revisar i modificar al llarg de l'any si així s'estableix en funció de com es desenvolupi l'activitat pesquera o si així ho exigeix la normativa de la Unió Europea.

S'ha d'optar en primer lloc per computar les captures dels estocs elegibles contra el 9% de les quotes adaptades de les espècies principals que cada vaixell o grup de vaixells, si s'escau, tingui repartides individualment. Una vegada consumida la quota adaptada d'aquestes espècies principals repartides individualment o per grup de vaixells, es pot computar el consum de les espècies elegibles fins a un 9% sobre les principals no repartides d'aquesta manera, prèvia sol·licitud per escrit a la Direcció General de Pesca Sostenible.

Els armadors de diversos vaixells amb possibilitats de pesca repartides individualment poden fer ús de la flexibilitat interespècies de manera conjunta i sumar les quantitats totals de les espècies principals dels seus vaixells. Per a això han de comunicar a la Direcció General de Pesca Sostenible la seva intenció de gestionar la flexibilitat interespècies de manera conjunta.»

Cinc. El primer paràgraf de l'apartat a) de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«a) Els vaixells arrossegadors de fons que pesquin a la zona 6a del CIEM han d'incloure el dispositiu següent quan pesquin en aquesta zona:»

Sis. L'apartat b) de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«b) Els vaixells arrossegadors de fons que pesquin a la zona 7 del CIEM han d'utilitzar un cop amb una mida de malla mínima de 100 mm, o una altra configuració alternativa permesa per la normativa europea.»

Set. L'article 8.2 queda redactat de la manera següent:

«2. En cas que se superin els límits de captures establerts en una calada o en una jornada de pesca en els reglaments esmentats, abans de fer una nova calada en aquesta jornada o en la següent, el vaixell s'ha de desplaçar i ha de mantenir almenys una distància de 3 milles des de qualsevol punt de la trajectòria de l'última calada o activitat duta a terme en la jornada de pesca prèvia.

Si en la següent calada o jornada de pesca es torna a donar la mateixa situació, el vaixell s'ha de tornar a moure 3 milles des de qualsevol punt de la posició o trajectòria anterior i així successivament tantes vegades com ocorri.»

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Ordre es dicta a l'empara de l'article 149.1.19a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de pesca marítima.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 29 de juny de 2020.—El ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, Luis Planas Puchades.